

ارزیابی معیار محافظه کاری در گزارشگری مالی شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران

یونس بادآورنهندي¹ / محسن حسنی²

چکیده

کمیته فنی سازمان حسابرسی در مفاهیم نظری گزارشگری مالی، محافظه کاری را به عنوان یکی از مؤلفه‌های کیفی قابل اتکا بودن در نظر گرفته، اما واژه محافظه کاری را به کار نبرده، بلکه از واژه احتیاط به جای آن استفاده نموده است. از آنجا که تعیین سود در حسابداری نسبتاً یک انتخاب بین ترکیب به هنگام و به تأخیر افتاده سودها و زیان‌های اقتصادی است، اصل محافظه کاری مشروط نیز بعنوان یک روش شناخت زیان به هنگام شناخته شده است. محافظه کاری مشروط، به مفهوم شناسایی به موقع اخبار بد نسبت به اخبار خوب در سود است. در این تحقیق، رعایت معیار محافظه کاری مشروط در شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران، با استفاده از اطلاعات صورت‌های مالی 80 شرکت، برای دوره زمانی 1388-1381 مورد بررسی قرار گرفته است. با بهره‌گیری از مدل‌های بال و شیوا کومار (2005)، نشان داده می‌شود که معیار محافظه کاری مشروط توسط شرکت‌های نمونه در دوره مورد بررسی، در نظر گرفته نشده است؛ به این معنی که شرکت‌های نمونه سودهای اقتصادی را سریعاً شناسایی نموده ولی زیان‌های اقتصادی را به تأخیر انداخته‌اند. این موضوع می‌تواند نشان دهنده استفاده از روش‌های حسابداری جسورانه در شرکت‌های غیرورشکسته باشد و نشان می‌دهد که وضعیت گزارشگری شرکت‌های غیر ورشکسته نمونه مطلوب نمی‌باشد. این شواهد دلالت بر وجود مشکل نمایندگی و عدم تقارن اطلاعات بین سهامدار و مدیر، در بورس اوراق بهادار تهران دارد. نتایج این تحقیق نشان می‌دهد که ساختار قوانین و استانداردها ضعیف است، به طوری که اجازه دستکاری اقلام تعهدی و فعالیت‌های واقعی را فراهم می‌آورد.

واژگان کلیدی: محافظه کاری، گزارشگری مالی، صورت‌های مالی، حسابداری.

طبقه‌بندی موضوعی: C02,C12, M41.

1. استادیار گروه حسابداری دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز

2. عضو هیئت علمی گروه حسابداری دانشگاه پیام نور مرکز دلیجان M_hassani18@yahoo.com

مقدمه

در ایران و در سطح جهان، اغلب استانداردهای حسابداری حاوی الزاماتی برای به کارگیری رویه‌های محافظه کارانه هستند. گنجاندن چنین الزاماتی در متن استانداردها، بیش از هر چیز ناشی از توجه به ویژگی قابلیت اتکای اطلاعات ارائه شده در گزارش‌های مالی است. بحثی که همواره در متون حسابداری مطرح بوده، آن است که آیا توجه به قابلیت اتکا، باعث نمی‌شود تا از مربوط بودن اطلاعات کاسته شود؟ برای پاسخ به پرسش‌هایی از این دست، لازم است تا تحقیقاتی درخصوص محافظه کاری و آثار آن انجام شود. بدیهی است که پیش نیاز این امر، ابداع روش‌هایی برای کمی ساختن این مفهوم و اندازه گیری مقدار آن است. در این قسمت، نتایج تحقیقات پیشین را به طور خلاصه مرور می‌کنیم. پائیک و همکاران (Paeik, et al., 2007) نشان دادند که تصویب استانداردهای حسابداری حاوی رویه‌های محافظه کارانه، متناسب هزینه‌هایی برای بازار سرمایه است. این استانداردها پایداری و قابلیت پیش‌بینی سود را کاهش داده و سرمایه‌گذاران بالفعل و بالقوه را از مسیر تصمیم گیری‌های صحیح اقتصادی منحرف می‌سازند. نتایج چنین تحقیقاتی می‌تواند تدوین کنندگان استانداردهای حسابداری را در ارزیابی منافع حاصل از تدوین استانداردها و رویه‌های محافظه کارانه، یاری رساند. علاوه بر این، یافته‌های این تحقیقات می‌تواند تدوین کنندگان قوانین مالیاتی را از تأثیری که قوانین مزبور بر محتوای صورت‌های مالی دارند آگاه سازد. اهمیت بررسی معیار محافظه کاری از آن جهت است که حسابداری محافظه کارانه، به وسیله دو ساز و کار بالقوه، عدم تقارن اطلاعاتی بین سرمایه‌گذاران را از بین می‌برد: نخست، حسابداری محافظه کارانه می‌تواند بهترین خلاصه ممکن از اطلاعات قطعی، به غیر از قیمت سهام را درباره عملکرد جاری شرکت‌ها برای سرمایه‌گذاران فراهم سازد. دوم اینکه اطلاعات قطعی، معیاری را فراهم می‌کند که با استفاده از آن حتی می‌توان از منابع غیر قطعی هم اطلاعات معتبری را درباره سودهای تأیید پذیر کسب نمود. به همین دلیل صورت‌های مالی، سایر منابع اطلاعات را نیز به نظم در می‌آورند. برای تبیین تفاوت در شناخت به موقع سود و زیان میان شرکت‌های بورسی و غیربورسی نمی‌توان از مدل‌های مبتنی بر متغیرهای بازار استفاده کرد، زیرا سهام شرکت‌ها قبل از پذیرش در بورس داد و ستد نمی‌شوند. با توجه به این محدودیت، در این تحقیق از مدلی استفاده می‌کنیم که در آن صرفاً داده‌های موجود در صورت‌های مالی مورد نیاز باشد. مدل بال و شیواکومار که مبتنی بر رابطه همبستگی بین اقلام تعهدی و جریان نقد است و نیازی به متغیرهای بازار ندارد، منطبق بر این نیاز است. بدین منظور، این تحقیق به ارزیابی میزان رعایت معیار محافظه کاری مشروط در گزارشگری مالی، توسط نمونه‌ای از شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران می‌پردازد.

مبانی نظری محافظه کاری حسابداری

از دیدگاه تهیه کنندگان صورت های مالی، محافظه کاری به عنوان کوششی برای انتخاب روشی از روش های پذیرفته شده حسابداری که به یکی از موارد زیر منتج می شود، تعریف شده است:

1. شناخت کندر درآمد فروش 2. شناخت سریع تر هزینه 3. ارزیابی کمتر دارایی ها 4. ارزیابی

بیشتر بدھی ها

برخی از محققین حسابداری، محافظه کاری را به معنای تأثیر بیشتر اخبار بد بر قیمت اوراق بهادر واحدهای انتفاعی تفسیر کرده اند. این تفسیر با برخی از آزمون های استقرایی نیز پشتیبانی شده است. هیأت استانداردهای حسابداری مالی، در فهرست مفاهیم حسابداری شماره 2 تا حدودی از اهمیت محافظه کاری کاسته؛ زیرا در سلسله مراتب ویژگی ها ذکری از آن به عمل نیاورده است. در حالی که امید بر این است که در تئوری حسابداری و تدوین استانداردهای موضوع، نقش محافظه کاری منتفی شود، بیور در تحقیق خود به نتیجه ای بسیار قطعی در این باره دست یافت. او ابراز داشت که در گزارش نمودن خبرهای بد (محافظه کاری) از مجرای صورت های مالی، در مقایسه با سایر منابع یا روش های افشاء اطلاعات مالی نوعی مزیت نسبی مشاهده می شود. برای مثال، در گزارشات تحلیل گران مالی می توان نوعی تعصب مساعد یا مطلوب مشاهده کرد. از این رو، محافظه کاری می تواند موجب افزایش تعادل در کل جریان اطلاعات مالی شود که به استفاده کنندگان ارائه می گردد. بدیهی است که می توان تعداد بسیار زیادی نمونه محافظه کاری ارائه کرد که شامل گزارش کردن موجودی کالا بر مبنای اقل بھای تمام شده یا بازار و شناسایی (ثبت) زیان احتمالی شوند، ولی سود غیر عملیاتی احتمالی را شناسایی (ثبت) نمی کنند. همچنین بیور یادآور می شود که از نظر رعایت محافظه کاری یکسان در مورد تمام استانداردها مشکلات زیادی به وجود می آید. در حالی که تجزیه و تحلیل بیور در رابطه با محافظه کاری بسیار جالب است، پیشرفت هایی که در زمینه حل مسئله رویدادهای آینده رخ می دهد. می توانند نقش محافظه کاری را بسیار کمنگ نمایند.

محافظه کاری شرطی و غیر شرطی

محافظه کاری غیر شرطی (پیش بینی شده یا مستقل از اخبار خوب و بد) بر جنبه هایی از فرایند حسابداری دلالت دارد که منجر به شناخت اولیه خالص دارایی ها به مبلغی کمتر از ارزش بازار آنها در طول عمرشان می شود. محرک اصلی محافظه کاری غیر شرطی، دشواری تعیین ارزش دارایی ها و بدھی های خاص است. محافظه کاری شرطی (گذشته نگر یا وابسته به اخبار خوب و بد) بدین معناست

که ارزش دفتری خالص دارایی‌ها در شرایط نامساعد کاهش می‌یابد، اما در شرایط مساعد افزایش نمی‌یابد. محرك اصلی برای محافظه‌کاری شرطی آن است که در انگیزه‌های مدیران برای گزارش بهتر از واقع اعداد و ارقام حسابداری در شرایط نامساعد توازنی ایجاد شود.

پیشینهٔ تحقیق

بیتی و همکاران (2008)، به بررسی شروط محافظه‌کارانه گنجانده شده در قراردادهای بدھی پرداختند. آنها بیان کردند هنگامی که هزینه‌های نمایندگی بدھی بالاتر است، این شروط قراردادی بیشتر مورد استفاده قرار می‌گیرند. با این حال شواهد ایشان بیانگر این بود که شروط قراردادی تقاضای اعتباردهندگان برای محافظه‌کاری را به تنها یی برآورده نمی‌سازد؛ بنابراین برای کاهش هزینه‌های نمایندگی بدھی نیاز به استفاده از حسابداری محافظه‌کارانه نیز می‌باشد.

ژانگ (2008)، به بررسی مزایای حسابداری محافظه‌کارانه برای طرفین قراردادهای بدھی پرداخت. یافته‌های او نشان می‌داد که در صورت استفاده از حسابداری محافظه‌کارانه (وجود شروطی برای حسابداری محافظه‌کارانه در قرارداد بدھی)، چنانچه اعتبارگیرندگان این شروط را نقض نمایند اعتباردهندگان از مزایایی مانند سر رسید نمودن پیش از موعد بدھی و تحمیل جرمیه ناشی از تخطی اعتبار گیرندگان، بهره‌مند می‌شوند. از طرفی اعتباردهندگان نیز نرخ بهره کمتری از شرکت‌های استفاده کننده از حسابداری محافظه‌کارانه طلب کرده و استقراض کنندگان نیز از مزایایی مانند نرخ بهره پرداختی کمتر، ناشی از کاهش هزینه‌های نمایندگی بدھی، متف适用 می‌شوند.

لافوند و همکاران (LaFond, et al., 2008)، در پژوهشی به بررسی رابطه درصد مالکیت مدیران با محافظه‌کاری پرداختند. آنها مدل باسو را معیار محافظه‌کاری قرار دادند و اندازه شرکت، بدھی و ریسک ادعاهای حقوقی را متغیرهای کنترلی در نظر گرفتند. یافته‌های ایشان بازگو کننده این بود که بین نسبت بدھی با محافظه‌کاری رابطه مثبت و معناداری برقرار است؛ یعنی با افزایش سطح بدھی تقاضا برای محافظه‌کاری افزایش می‌یابد. همچنین بین اندازه شرکت با محافظه‌کاری رابطه منفی و معناداری وجود دارد.

بندی و همکاران (2009) در تحقیقی به بررسی نقش محافظه‌کاری حسابداری در مربوط بودن و قابل اعتماد بودن سودهای جاری، پرداختند. نتایج آنها علاوه بر مطابقت با بیانیه شماره 2 مفاهیم حسابداری مالی، بیانگر این بود که محافظه‌کاری در حسابداری، قابل اعتماد بودن سود جاری را فدای مربوط بودن آن می‌کند. در این تحقیق، مربوط بودن به عنوان توانایی سود جاری در پیش‌بینی جریان-

های نقدی آتی و قابل اعتماد بودن به عنوان توانایی سود جاری در پیش‌بینی سودهای آتی در نظر گرفته شده است.

لی (Li, 2009) در تحقیقی تحت عنوان «بررسی تأثیر محافظه کاری حسابداری بر هزینه سرمایه» اثر محافظه کاری حسابداری بر هزینه سرمایه را در کشورهای مختلف مورد بررسی قرار داد. وی دریافت که شرکت های مربوط به کشورهای با نظام گزارشگری مالی محافظه کارانه تر، هزینه سرمایه کمتری دارد.

مشايخی و همکاران (1388) به بررسی تأثیر محافظه کاری حسابداری بر پایداری سود پرداختند. آنها به این نتیجه رسیدند که با افزایش محافظه کاری حسابداری در شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادر تهران، توزیع سود سهام کاهش می یابد. همچنین بنا به نتایج بدست آمده در این تحقیق، محقق نسبت به رد یا پذیرش این فرضیه که پایداری سود همزمان با افزایش میزان محافظه کاری حسابداری کاهش خواهد یافت، اظهار نظری ننموده است.

حسنی (1388) از بین ویژگی های هیأت مدیره، به بررسی درصد اعضای غیر موظف هیأت مدیره و در صد مالکیت مدیران غیر موظف به عنوان متغیرهای مستقل پرداخته است و یافته های ایشان حاکی از وجود رابطه مثبت و معنی دار بین درصد مالکیت اعضای هیأت مدیره و محافظه کاری و نیز رابطه منفی و معنی دار بین نسبت اعضای غیر موظف هیأت مدیره و محافظه کاری می باشد.

امیری (1389) این گونه بیان نمود که نتایج حاصل از آزمون فرضیات، در مجموع حاکی از وجود رابطه معکوس و معنی دار بین مالکیت مدیریتی و محافظه کاری می باشد. این نتایج بیان می دارد که سهیم بودن مدیران در مالکیت شرکت، تقاضا برای حسابداری محافظه کارانه را کاهش می دهد.

روش تحقیق

تحقیق حاضر از شاخه تحقیقات شبه تجربی و نوع پس رویدادی (با استفاده از اطلاعات گذشته) است که بر اساس اطلاعات واقعی بازار سهام و صورت های مالی شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادر تهران انجام می گیرد. اطلاعات اساسی این تحقیق، اطلاعات مربوط به صورت های مالی شرکت ها است. به همین منظور برای جمع آوری داده های تحقیق از بانک اطلاعاتی نرم افزار ره آورد نوین استفاده شده است. سپس با جمع بندی و محاسبات، داده های مورد نیاز در صفحه گسترده نرم افزار اکسل برای تجزیه و تحلیل آماده گردید. تجزیه و تحلیل نهایی به کمک نرم افزار SPSS نسخه 18 انجام شده است.

فرضیه‌های تحقیق

فرضیه اصلی: شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران گزارشگری مالی را بر اساس معیار محافظه‌کاری انجام می‌دهند.

فرضیه فرعی اول: شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران سودهای اقتصادی را با تأخیر شناسایی می‌کنند.

فرضیه فرعی دوم: شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران زیان‌های اقتصادی را سریعاً شناسایی می‌کنند.

جامعه و نمونه آماری

به منظور انجام تحقیق، نمونه آماری از شرکت‌های از شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران انتخاب شد. این نمونه شامل شرکت‌هایی است که مجموعه شرایط زیر را داشته باشند:

1. شرکت‌هایی که از قبل از سال 1379 مورد پذیرش قرار گرفته باشند.
2. شرکت‌هایی که پایان سال مالی آن‌ها 29 اسفند ماه هر سال باشد.
3. شرکت‌هایی که در دوره مورد بررسی تغییر دوره مالی نداشته باشند.
4. شرکت‌های سرمایه‌گذاری به دلیل ساختار خاص آنها انتخاب نمی‌شوند.
5. شرکت‌هایی که داده‌های مورد نظر آنها در دسترس باشد.

با توجه به مجموعه شرایط یاد شده، تعداد 80 شرکت در دوره زمانی 1388-1381 انتخاب شدند.

مدل‌های آزمون فرضیه تحقیق (نحوه سنجش محافظه‌کاری)

تحقیقات مالی زیادی در زمینه محافظه‌کاری در گزارشگری صورت پذیرفته است. پدیده «محافظه‌کاری» مفهومی قابل فهم است اما کشف و اندازه‌گیری آن به راحتی امکان پذیر نمی‌باشد. در طول دهه گذشته، اندازه‌گیری محافظه‌کاری با معیار زمان بندی نامتقارن درآمدها گسترش یافته است (آریان، 2006).

در این تحقیق برای اندازه‌گیری تفاوت سرعت شناسایی سودها و زیان‌های اقتصادی، از دو مدل سری زمانی و بر مبنای اقلام تعهدی، بال و شبوا کومار برای اندازه‌گیری محافظه‌کاری مشروط استفاده می‌شود. دلیل عدم استفاده از مدل باسو در این تحقیق، پیشنهاد برخی مطالعات همچون دایتریچ و همکاران (Dietrich, et al., 2007)، برای استفاده از مدل‌هایی است که ضمن برخورداری

ویژگی‌های مدل باسو، بر مبنای بازار نباشد. توجیه منطقی برای انتخاب این مدل‌ها، تحقیقاتی است که مدل‌های تعهدی را مورد ارزیابی قرار داده‌اند (Deco, et al., 1995؛ Givoly, et al., 1996).

آزمون سری زمانی بر اساس پایداری تغییرات درآمد

باسو (Basu, 1997)، بال و همکاران (Ball, et al., 2005)، بیان کردند که عدم تقارن در شناسایی سودها و زیان‌های اقتصادی، باعث ایجاد تفاوت در پایداری و تکرار پذیری سودها و زیان‌ها می‌شود. زیان‌ها پایداری کمتری دارند و شناسایی به موقع آنها باعث می‌شود که به صورت شگی ناگهانی و غیرمنتظره برای درآمد به نظر رستد. این در صورتی است که سود فقط در صورتی منعکس شود که جزیانات نقدی تحقق یافته باشند و بنابراین به آنها به عنوان اجزای دائمی درآمد نگریسته می‌شود. باسو (Basu, 1997)، بر اساس این موضوع بیان نمود که "تمایل تغییرات منفی درآمد جهت معکوس شدن در دوره بعد، بیشتر از تغییرات مثبت درآمد است". تمایل تغییرات منفی درآمد برای معکوس شدن، توسط بروکس (1976) و الگرزلو (1994) به اثبات رسیده است.

با استفاده از مدل باسو (Basu, 1997) به عنوان نقطه شروع، بال و همکاران (Ball, et al., 2005) مدلی را برای اندازه‌گیری شناسایی به موقع سود و زیان درآمد حسابداری، به عنوان "تمایل جهت معکوس شدن افزایش یا کاهش در درآمد" گسترش دادند. در این تحقیق به پیروی از بال و همکاران (Ball, et al., 2005) مدل زیر، برای کل نمونه تحقیق تخمین زده می‌شود.

$$\Delta \text{Net Income} = j_0 + j_1 D\text{Net Income}_{t-1} + j_2 \Delta \text{Net Income}_{t-1} + j_3 D\text{Net Income}_{t-1}$$

$$* \Delta \text{Net Income}_{t-1} + \vartheta_t$$

در این مدل $\Delta \text{Net Income}_t$ ($\Delta \text{Net Income}_{t-1}$) نشان دهنده تغییر در درآمد خالص از سال مالی $t-1$ تا t ($t-1$ تا t) می‌باشد، که توسط کل دارایی‌های اول دوره، متوازن شده است. $D\text{Net Income}$ متغیری مصنوعی است و هنگامی که تغییرات خالص درآمد سال قبل منفی باشد مقدار آن یک و در دیگر حالت‌ها مقدار صفر می‌گیرد.

همانگونه که توسط بال و شیواکومار توضیح داده شده است، "در صورتی که شناسایی سود، تا زمان محقق شدن وجه نقد مرتبط با آن به تعویق افتاد آنگاه سود، قسمت پایدار درآمد خالص خواهد بود؛ به صورتی که تمایلی به معکوس شدن نداشته و بنابراین، Φ_2 برابر با صفر می‌شود." بنابراین آنها انتظار داشتند که در صورت استفاده از حسابداری محافظه کارانه، $\Phi_2 = 0$ باشد. در صورتی که مدیریت درگیر روش‌های حسابداری جسورانه شود و پس از دریافت اخبار خوب، شناسایی سود را

تسريع نماید، آنگاه تغییرات مثبت درآمد، به صورت قسمت وقت درآمد رفتار کرده و تمایل به معکوس شدن دارد. در این تحقیق، هنگامی که شرکت‌های نمونه را مورد بررسی قرار می‌دهیم، انتظار داریم ϕ_2 برابر با صفر باشد؛ زیرا انتظار این است که آنها بر اساس الزامات حسابداری، محافظه‌کاری مشروط را رعایت کرده باشند. به هر جهت، انتظار این است که در صورتی که شرکت‌های نمونه، به فعالیت‌های حسابداری افزایش دهنده درآمد به منظور پنهان نمودن عملکرد ضعیف شرکت روى یاورند، ϕ_2 به صورت عمدی منفی باشد. در ارتباط با زیان‌های اقتصادی، شناسایی به موقع آنها دلالت بر این دارد که "به عنوان کاهش درآمد موقتی شناسایی شده‌اند و بنابراین معکوس می‌گردند" (Ball, et al., 2005). همانگونه که آنها نشان دادند، استنتاج این است که در حالت ایده‌آل $\phi_3 < 0$ منفی خواهد بود. به هر جهت، با فرض اینکه شرکت‌ها از روش‌های حسابداری جسورانه استفاده می‌کنند ($\phi_2 > 0$)، در صورتی که شناسایی زیان‌های اقتصادی را به تعویق بیندازند به صورتی که سودهای اقتصادی سریعتر از زیان‌های اقتصادی در درآمد منعکس گردد، انتظار می‌رود که ϕ_3 مثبت و عمدی باشد ($\phi_3 > 0$). ϕ_3 مثبت نشان دهنده این است که زیان‌های اقتصادی به نسبت سودهای اقتصادی دارای پایداری بیشتری هستند. از طرف دیگر، این موضوع نشان دهنده انحراف شرکت‌ها از حسابداری محافظه‌کارانه و شناسایی کندر زیان به نسبت سود می‌باشد.

آزمون بر مبنای تعهدی

همانگونه که بال و همکاران (Ball, et al., 2005) توضیح دادند، عدم تقارن در شناسایی سود و زیان باعث ایجاد عدم تقارن در اقلام تعهدی می‌شود؛ به این دلیل که احتمال شناسایی به موقع تر زیان‌های اقتصادی به عنوان هزینه‌های ایجاد شده محقق نشده در برابر درآمد وجود دارد. احتمال شناسایی سودهای اقتصادی، هنگام تحقق بیشتر است؛ بنابراین بر اساس مبنای نقدی به حساب گرفته می‌شوند. به عنوان دومین آزمون، همچون بال و همکاران (2005) از مدل زیر استفاده می‌کنیم:

$$TACC_t = \gamma_0 + \gamma_1 DC_t + \gamma_2 CFO_t + \gamma_3 DC_t * CFO_t + \theta_t$$

در این مدل TACC نشان دهنده اقلام تعهدی کل می‌باشد که بر کل دارایی‌های اول دوره تقسیم شده است و به صورت تفاوت میان سود عملیاتی و وجه نقد حاصل از فعالیت‌های عملیاتی تعریف می‌شود. CFO معرف جریان نقدی عملیاتی تقسیم بر کل دارایی‌های اول دوره است. DC متغیری مصنوعی است و در صورت منفی بودن CFO مقدار DC یک و در دیگر حالات صفر است. براساس مستندات دکو (Deco, et al., 1994) و دکو و همکاران (2005)، که ارتباط منفی

بین اقلام تعهدی و جریانات نقدی را نشان دادند، بال و همکاران (Ball, et al., 2005)، انتظار داشتند تا ۷۲٪ منفی شود تا منعکس کننده ارتباط منفی بین اقلام تعهدی و جریانات نقدی باشد.

بال و همکاران (Ball, et al., 2005)، ۷۳٪ را مثبت پیش بینی کردند دلیل آنها بر اساس این فرض بود که هنگامی که شرکت ها جریانات نقد منفی دارند احتمال در نظر گرفته شدن زیان ها بیشتر است. در حقیقت بر اساس محافظه کاری مشروط، در هنگام وقوع زیان های اقتصادی، کاهش درآمد و جریانات نقدی در یک دوره اتفاق می افتد و در نتیجه ارتباط منفی بین اقلام تعهدی و جریانات نقدی در دوره هایی با اخبار بد، کاهش می یابد؛ که نتیجه آن مثبت شدن ۷۳٪ است. در وضعیتی که حسابداری جسوارانه استفاده شده باشد، ۷۳٪ منفی خواهد بود. در صورتی که مدیران درآمدها را به سمت بالا دستکاری کنند (با حذف اقلام تعهدی منفی یا کاهش بهای تمام شده کالای فروش رفته)، ارتباط منفی بین اقلام تعهدی و جریانات نقدی حتی در دوره های با اخبار بد افزایش می یابد و باعث منفی شدن ۷۳٪ می شود (حسابداری جسوارانه). در صورتی که مدیران واقعی سود پیردازند و فروش ها و به تبع آن حساب های دریافتی را افزایش دهند اما جریانات نقدی تغییری نکند، این وضعیت نیز باعث ایجاد اقلام تعهدی مثبت تر در دوره های با جریان نقدی منفی می شود و مجدداً به ایجاد رابطه منفی بین اقلام تعهدی و جریانات نقدی حتی در دوره هایی با اخبار بد کمک می کند لذا باعث ایجاد منفی شدن ۷۳٪ می شود. در نتیجه، راهبردهای افزایش درآمد، از طریق دستکاری ارقام حسابداری و یا دستکاری فعالیت های واقعی باعث منفی شدن ضریب ۷۳٪ می شود.

آزمون فرضیه

به منظور آزمون فرضیه تحقیق در گام نخست معادله (۱)، را برای کل شرکت های نمونه، برآش می کنیم.

جدول (۱) آزمون سری زمانی شناسایی به موقع سود و زیان بال و شیوا کومار

سال شرکت	Durbin-Watson	Adj-R-sq	ANOVA (Sig.)	(P-value)	(P-value)	(P-value)	Intercept (Pvalue)
640	1/791	0/891	0/000	0/990 (0/000)	-0/987 (0/000)	-0/048 (0/000)	0/059 (0/000)

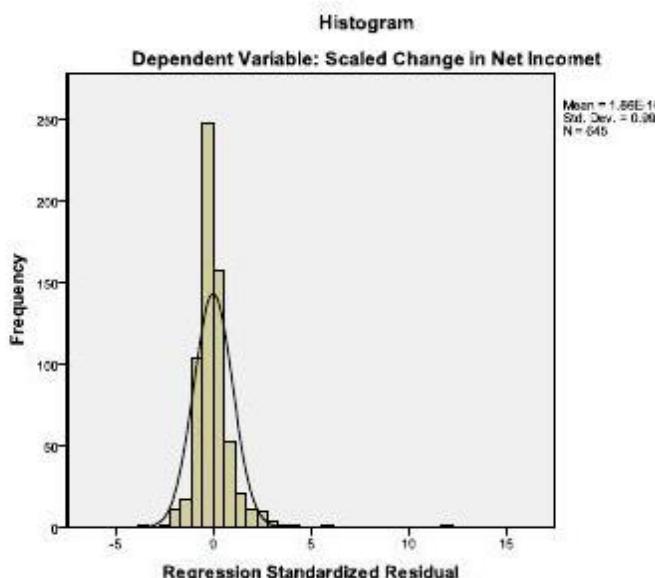
به منظور ایجاد آزمون سری زمانی شناسایی به موقع سود و زیان بال و شیوا کومار

$$\Delta NetIncome_t + \vartheta_t^*$$

$$\Delta Net Income = j_0 + j_1 DNetIncome_{t-1} + j_2 \Delta Net Income_{t-1} + j_3 DNet Income_{t-1}$$

جدول (1) نشان دهنده ضرایب برآش شده معادله (1)، به همراه سطوح معنی‌داری ضرایب و اطلاعات تکمیلی می‌باشد.

شواهد موجود در جدول (1)، نشان دهنده معنادار بودن مدل و تمامی ضرایب در سطح 95 درصد می‌باشد. اگر آماره دوربین - واتسون بین 2.5 و 1.5 باشد، بین اجزای خطای مدل همبستگی وجود ندارد که در اینجا، این آماره (1.791) نشان می‌دهد که همبستگی خطی وجود ندارد. در مدل برآش شده، شرایط نرمال بودن و همگنی واریانس‌ها (ANOVA) محقق شده است.

همانگونه که مشاهده می‌شود ضریب φ_2 ، نماینده محافظه‌کاری، به صورت عمدہ‌ای منفی و معنی‌دار است (-0.987) و بر خلاف انتظار به صفر نزدیک نیست. از طرفی φ_3 ، نماینده شناسایی به موقع سود، به صورت عمدہ‌ای مثبت و معنی‌دار است. بنابراین هر دو نتیجه بدست آمده از آزمون شناسایی به موقع سود و زیان، با استفاده از روش‌های سری زمانی، نشان می‌دهند که مدیران شرکت‌های نمونه، معیار کیفی محافظه‌کاری مشروط را رعایت نمی‌کنند. بنابراین می‌توان چنین استدلال کرد که شرکت‌های نمونه، از روش‌های حسابداری جسورانه استفاده کرده‌اند. در نتیجه بر اساس مدل مبتنی بر سری زمانی بال و شیواکومار فرضیه‌های فرعی و اصلی که بر رعایت محافظه‌کاری توسط شرکت‌های نمونه مبتنی بودند، رد می‌شود.

به منظور کسب شواهد بیشتر و تقویت نتایج تحقیق در گام بعد معادله (2) را برای کل شرکت های نمونه بازش می کنیم. جدول (2) نشان دهنده ضرایب برآش شده معادله (2)، به همراه سطوح معنی داری ضرایب و اطلاعات تکمیلی می باشد.

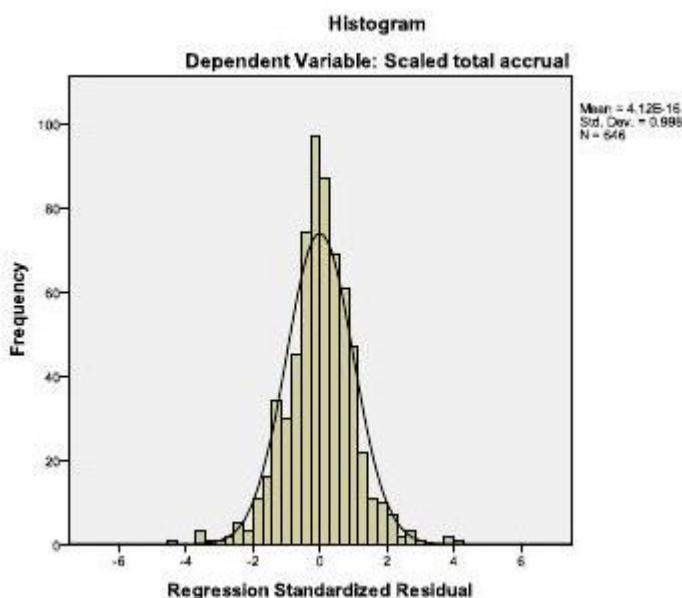
جدول (2) آزمون بر مبنای تعهدی شناسایی به موقع سود و زیان بالو شیوا کومار

سال شرکت	Durbin-Watson	Adj-R-sq	ANOVA (Sig.)	(P-value)	(P-value)	(P-value)	Intercept (P-value)
640	1/784	0/237	0/000	-0/508 (0/003)	-0/416 (0/000)	0/035 (0/147)	-0/054 (0/000)

به مخاطر اجمع آزمون بر مبنای تعهدی شناسایی سود و زیان، مدل زیر را به مدت 8 سال، بر نمونه آماری بازش می کیم.

$$\text{TACC}_t = \gamma_0 + \gamma_1 \text{DC}_t + \gamma_2 \text{CFO}_t + \gamma_3 \text{DC}_t * \text{CFO}_t + \theta_t$$

شواهد موجود در جدول (2) نشان دهنده معنی دار بودن مدل و ضرایب در سطح 95 درصد می باشد. اگر آماره دورین - واتسون بین 1.5 و 2.5 باشد، بین اجزای خطای مدل همبستگی وجود ندارد که در اینجا، این آماره (1.784) نشان می دهد که همبستگی خطی وجود ندارد. در مدل برآش شده، شرایط نرمال بودن و همگنی واریانس ها (ANOVA) محقق شده است.

بررسی داده‌های جدول (2)، نشان می‌دهد که بر اساس انتظار، ۷۲ منفی و معنی‌دار است و ارتباط منفی میان اقلام تعهدی و جریانات نقدی را نشان می‌دهد. ضریب ۷۳ نیز به صورت عمده‌ای منفی و معنی‌دار است. منفی بودن ضریب ۷۳ نشان دهنده شناسایی با تأثیر زیان‌های اقتصادی می‌باشد. بنابراین همانند مدل قبل، عدم رعایت محافظه کاری توسط این مدل نیز به اثبات می‌رسد و مجدداً فرضیات تحقیق رد می‌شوند.

نتیجه‌گیری

نتایج حاصل از بررسی مدل‌های بال و شیواکومار نشان می‌دهد که در شرکت‌های مورد بررسی، محافظه کاری مشروط رعایت نشده است؛ به این معنی که شرکت‌های نمونه به شناسایی سریعتر سود و به تأثیر انداختن شناسایی زیان پرداخته‌اند؛ لذا فرضیه سوم، تأیید نمی‌شود.

این موضوع می‌تواند نشان دهنده استفاده از روش‌های حسابداری جسورانه در شرکت‌های غیرورشکسته باشد و نشان می‌دهد که وضعیت گزارشگری شرکت‌های غیر ورشکسته نمونه مطلوب نمی‌باشد. این شواهد دلالت بر وجود مشکل نمایندگی و عدم تقارن اطلاعات بین مالک و نماینده (سهامدار و مدیر)، در بورس اوراق بهادار تهران دارد. تحقیقات گذشته نشان داده‌اند که شرکت‌هایی با حاکمیت شرکتی بهتر، ارقام حسابداری با محافظه کاری بیشتری ارائه می‌نمایند. نتایج این تحقیق نشان دهنده این است که ساختار قوانین و استانداردها ضعیف است، به طوری که اجازه دستکاری اقلام تعهدی و فعالیت‌های واقعی را فراهم می‌آورد و در نهایت باعث ایجاد افزایش ریسک عملیاتی می‌گردد.

اگر استانداردهای اندازه‌گیری کم و کاستی داشته باشند نباید انتظار داشت استانداردهای افشاء بنوایند نتایج عملکرد یعنی سود و وضعیت مالی ترازنامه را به نحو مطلوب برای تصمیمات اقتصادی در اختیار استفاده کنندگان و بازار قرار دهد. یک پژوهش علاوه بر شرح حال گذشته بیمار خود و اندازه‌گیری قد و وزن او، اندازه‌های دیگر نظری فشار خون، چربی خون، قند و غیره را برای اظهار نظر وضعیت بیماری بایستی در دست داشته باشد تا بتواند به نحو مطلوب نظر خود را اعلام کند.

در مجموع عدم حضور محافظه کاری مشروط در فعالیت‌های حسابداری، باعث افزایش هزینه‌های نمایندگی می‌شود که در نهایت بر اعتبار دهنده‌گان، سرمایه‌گذاران و سهامداران تأثیرگذار است.

منابع و مأخذ:

1. آزاد، ع. 1389 تعریف و مفهوم محافظه کاری در حسابداری، مجله حسابدار رسمی، شماره 20، صفحه 125 تا 129.
2. بنی مهد، ب. و باغبانی، ت.، 1388 اثر محافظه کاری حسابداری، مالکیت دولتی، اندازه هی شرکت و نسبت اهرمی بر زیان دهی شرکت ها، مجله بررسی های حسابداری و حسابرسی، شماره 58، صفحه 53 تا 70.
3. رضا زاده، ج. و آزاد، ع. 1387 رابطه ی بین عدم تقارن اطلاعاتی و محافظه کاری در گزارشگری مالی، مجله بررسی های حسابداری و حسابرسی، شماره 54، صفحه 63 تا 80.
4. قائمی، م. و وطن پرست، م. 1384 بررسی نقش اطلاعاتی حسابداری در کاهش عدم تقارن اطلاعاتی در بورس اوراق بهادر تهران، بررسی های حسابداری و حسابرسی، شماره 41، صفحه 85 تا 103.
5. کردستانی، غ. و بیگی لنگرودی، ح. 1387 محافظه کاری در گزارشگری مالی بررسی رابطه عدم تقارن زمانی سود و MTB به عنوان دو معیار ارزیابی عملکرد، بررسی های حسابداری و حسابرسی، شماره 52، صفحه 89 تا 106.
6. Ahmed, A.S., and Duellman, S.,(2005). "Evidence on the Role of Accounting Conservatism in Corporate Governance", working paper, Syracuse University. On :line, <http://www.ssrn.com>.
7. Basu, S., (1997). "The Conservatism Principle and the Asymmetric Timeliness of Earnings",Journal of Accounting & Economics, 24,3-37.
8. Beekes, W., P.Pope and S. Young,(2004)." The Link between Earnings Timeliness, Earnings Conservatism and Board Composition: Evidence from the U.K.", On line, <http://www.ssrn.com>.
9. Chandra U., C.Wasley and G. Wymore,(2004). "Income Conservatism in the U.S. Technology Sector," On line. <http://www.ssrn.com>.
10. Dietrich, J.R., K.L. Muller and E.J.Riedl, (2006)." Asymmetric Timeliness Tests of Accounting Conservatism",On line. <http://www.ssrn.com>.
11. Francis, J., LaFond, R.Z., Olsson, P.and K. Schipper, (2003). " Costs of Capital and Earnings Attributes, " On line, <http://www.ssrn.com>.
12. GivAoly, AD., and C. Hayn, (2000)." The Changing Time Series Properties of Earnings, Cash Flows and Accruals: has Finscial Reporting Become More Conservative?", On line, , <http://www.ssrn.com>
13. Givoly,D.,C. Hayn and A.Natarajan.(2006)."Measuring Conservatism",On line. <http://www.ssrn.com>.

14. Gul, F.A., Srinidhi,B.and T.Shiel,(2002).“ The Asian Financial Crisis, Accounting Conservatism and Audit Fees: Evidence from Hong Kong.” On line. <http://www.ssrn.com>
15. Huijgen, C.and M. Lubberink, (2003). “ Earnings Conservatism, Litigation, and Contracting: The Case of Cross- Listed Firms.” On line, <http://www.ssrn.com>.
16. Cao, Y.and C.J.Lee,(2002). Asymmetry in Earnings Returns Relations: The Case of China,” On line, <http://www.ssrn.com>. 12. Krishnan, G.V.,(2003).“Did Houston Clients of Arthur Andersen Recognize Publicly Available Bad News in a Timely Fashion?” On line, <http://www.ssrn.com>
17. Kwon, S.S., (2002).” Value Relevance of Financial Information and Conservatism: High- Tech versus Low-Tech Stocks,” On line, <http://www.ssrn.com>
18. LaFond,R., Roychowdhury,Sssss., (2007).” Managerial Qwnership and Accounting Conservatism”, On line, <http://www.ssrn.com>.
19. LaFond,R. and Watts,R., (2006).” The Information role of Conservative Financial Statements”. On line, <http://www.ssrn.com>.
20. Lim, R., (2006).” Relationship between Corporate Governance and Accounting Conservatism: Australian Evidence”,On line, <http://www.ssrn.com>.
21. Pae, J., D.Thornton and M.Welker, (2005).” The Link between Earnings Conservatism and the Price to Book Ratio”. On line, <http://www.ssrn.com>.
22. Pope, PF.and M. Walker, (1999).“ International Differences in the Timeliness, Conservatism and Classification of Earnings”, On line, <http://www.ssrn.com>
23. Price, R.A., (2005). “Accounting Conservatism and the Asymmetry in the Earnings Response to Current and Lagged Returns” , On line, <http://www.ssrn.com>
24. Raonic, I., S. Mcleay and I. Asimakopoulos, (2004).“ The Timeliness of Income Recognition by European Companies: An Analysis of Institutional and Market Complexity,” On line, <http://www.ssrn.com>
25. Roychowdhury,S.and Watts, R.(2006).” Asymmetric Timeliness of Earnings, Market- to- Book and Conservatism in Financial Reporting”. On line, <http://www.ssrn.com>
26. Shivakumar, K.and G. Waymire., (2003).“ Enforceable Accounting Rules and Income Measurement by Early 20 Century Railroads,” On line, <http://www.ssrn.com>
27. Watts, R.L., (2003a).“ Conservatism in Accounting Part I: Explanations and Implications”, Accounting Horizons, 2003, 207-221.
28. Watts, R.L., (2003b).“ Conservatism in Accounting Part II: Evidence and Reaearch Opportunities,” Accounting Horizons, 287-301.